

Examensarbete
15 högskolepoäng

Kurderna - en befolkning mellan gränser

*En studie kring hur politik, migration och ekonomi kan påverka en
befolknings legitimitet till ett eget land*

Kurds - a population between borders

Deniz Yüce

Lärarexamen: 270hp GsGy
Geografi, miljö och lärande
Slutseminarium: 2012-06-08

Examinator: Per Hillbur

Handledare: Mats Lundström

1. Inledning.....	1
1.1 Syfte	3
1.2 Frågeställning	3
1.3 Koppling till yrke	4
1.4 Tidigare forskning	5
1.5 Avgränsning	6
2. Metod.....	6
2.1 Intervjuer	7
2.1.1 Forskningsetiska rekommendationer	8
2.1.2 Analys av intervjuerna	9
3. Litteraturgenomgång.....	10
3.1 Politik i Turkiet med kurdisk koppling	10
3.2 Teorier kring migration och befolkning	14
3.2.2 Diaspora	15
3.2.3 Östra Turkiets etniska folkgrupper	16
3.3 De ekonomiska skillnaderna mellan östra och västra Turkiet	17
3.3.1 Första gradens utveckling	18
3.3.2 Andra gradens utveckling	19
3.3.3 Tredje gradens utveckling	19
3.3. 4 Fjärde gradens utveckling	20
3.3.5 Femte gradens utveckling	20
4. Sammanfattning av intervjuer.....	21
5. Analys & Resultat.....	24

6. Diskussion & Sammanfattning.....	29
6.1 Diskussion	29
6.2 Sammanfattning	33
7. Slutsats.....	35
7.1 Kritik av studie	36
7.2 Förslag till vidare fortsatt forskning	36
8. Referenslista.....	37
Bilagor.....	40

1. Inledning

Motivering av uppsatsämne

Motiveringen av uppsatsämnet var inte speciellt svår för mig; jag skrev min C-uppsats i historia kring en liknande aspekt som denna och vill fortsätta med det inom en geografisk frågeställning. Jag har under hela min utbildning på Malmö Högskola fått arbeta med pedagogiska och didaktiska uppgifter och övningar. Det är otroligt viktiga aspekter som man ska kunna behärska som lärare när man väl är ute i arbetslivet, men jag vill även kunna behärska mitt ämne i samma anda. Därför valde jag att forska kring en sådan fråga som gör det möjligt för mig att använda mig av geografin som metod för att kunna förklara ett problemområde. Under min utbildning på Malmö Högskola har jag läst kursen "Dynamiken i Östra Europa". Jag blev otroligt inspirerad av kursen på många olika sätt, kursen gav olika möjligheter för en geograf att integrera politik och ekonomi i geografiska aspekter, jag fick lära mig innebörden av att arbeta tvärvetenskapligt med en geografisk bas.

Jag är av kurdisk härkomst, talar och behärskar båda språken utmärkt. Jag ser detta som en möjlighet att forska kring ett område som hade varit svårare för andra att göra.

Vad är det jag studerar?

Det osmanska riket fick ett slut när det föll efter 700 år i samband med första världskriget 1918. Några år senare bildades den turkiska republiken 1923. Första världskriget tog med sig många förändringar, en del av förändringarna var positiva och en del var negativa. Kort efter bildandet av republiken skrev Turkiet på fredsavtalet med västmakterna angående sina nya gränser, fördraget gick under namnet Lausannefördraget (Goodwin, 2001). Turkiet förlorade därmed viktiga områden i öst som en gång hade varit en del av det gamla osmanska riket. I samband med händelserna från första världskriget och etableringen av den turkiska republiken hamnade det kurdiska folket i skuggan och blev bortglömda. Resultatet av händelserna från första världskriget och Lausannefördraget orsakade att de nya nationsgränserna delade den kurdiska befolkningen mellan fyra länder. Därmed börjades kurdernas kamp för ett fritt Kurdistan. Idag är kurderna världens största befolkning utan ett eget land, det finns runt 30-35 miljoner kurder som delar på samma kultur och historia, men som är separerade av olika gränser över området de själva kallar för Kurdistan (Karlsson, 2008).

Namnet Kurdistan betyder "Kurdernas land" men någon allmän geografisk definition finns inte och har aldrig funnits. Även kurdiska nationalisterna och betydelsefulla individer inom det kurdiska samhället har olika åsikter om vilka områden som egentligen utgör Kurdistan. Ur ett historiskt synsätt har Kurdistan aldrig varit beteckningen för en internationellt erkänd statlig eller politisk enhet. Något forskarna är eniga om idag är att det finns områden där kurder är i majoritet. Den kurdiska befolkningen finns främst idag i sydöstra Turkiet, norra Irak, norra Syrien, nordvästra Iran och västra Kaukasien¹ (titta i bilagorna på sida 40) (Chaliand, 2007).

Zagrosbergen ska ha varit utgångsläget för den antika kurden innan olika kurdiska befolkningar började migrera till nya områden. Det har länge varit svårt att identifiera kurden och utgångsläget på grund av bristen på arkiv. Forskare tror att orsaken till bristen av arkiv är att segraren alltid skrivit historien och att de kurdiska områdena idag har varit ett viktigt centrum för erövring av olika riken och imperium.

Guiterna som levde kring Zagrosbergen 2200 f.kr har pekats ut av många forskare som anfäder till det kurdiska folket, en tes som är allmänt accepterad av dagens kurder (Kurdo, 1988). Något som definierar kurder enligt många forskare är att de delar samma myter, historia och kultur. Oberoende vilken dialekt eller kurdiskt språk man utövar eller vilken religion man följer så är alltid myterna och historieberättningen den samma. Detta har i sin tur skapat den kurdiska identiteten (Chaliand, 2007).

Kurderna var ett bortglömt folk efter 1923, men den kurdiska frågan återkom 1979 med PKK:s bildande. PKK har under de senaste 30 åren tagit på sig ansvaret för att etablera ett fritt Kurdistan. Man har varit i krig med den turkiska regeringen sedan 1984 och blivit terroriststämplade av Turkiet samt västmakterna (Jwaideh, 2006).

Den kurdiska frågan är mycket speciell, och det är svårt att hitta liknande konflikter med denna karaktär runt om i världen. Oftast har man kommit i kontakt med liknande situationer i Afrika (t ex Darfur) där en och samma befolkning har hamnat på två olika sidor av gränsen, samma problematisering finns i Palestina/Israel, Tjetjenien och Tibet, men det som gör den kurdiska frågan speciell och annorlunda till skillnad från resten är antalet länder och gränser som separerat en befolkning i över 100 år (Brah, 2005).

¹ <http://www.ne.se/kaukasien>

1.1 Syfte

Som en blivande historie- och geografilärare vill jag förstärka mina kunskaper kring geopolitiska konflikter, jag vill bidra till en god förståelse och fördjupning till de grunder som bildar nationer och som även hindrar etableringen av länder. Jag vill använda mina geografiska kunskaper för att kunna beskriva en konfliktsprocess, vilket jag kan uppnå genom att arbeta inom vetenskapliga ramar som i detta examensarbete.

Syftet med detta examensarbete är att analysera hur migration, ekonomi och politik inom en geografisk ram kan påverka etableringen av en nation. Jag kommer även ta reda på de drivkrafter som ligger bakom etableringen av ett självstyre. För att kunna besvara mina frågeställningar och uppnå mitt syfte så kommer jag titta närmare på en specifik fråga som utgångspunkt, utgångspunkten kommer vara den kurdiska frågan.

1.2 Frågeställning

- Vilka drivkrafter finns det som är för och mot legitimiteten av en självständig kurdisk nation i östra Turkiet?
- Hur ser kopplingen mellan politik, migration och ekonomi ut i etablerandet av en självständig kurdisk nation? Vilka historiska och geografiska förklaringar finns till att kurderna har förlorat sina rättigheter till ett eget land?
- Vilka argument har kurder resp. turkar angående eventuellt kurdiskt självstyre?

1.3 Koppling till yrke

Det finns en tydlig koppling med det jag arbetar med i detta examensarbete och mitt framtida yrke som geografilärare. Jag gick igenom en hel del mål för geografin på olika nivåer för att kunna hitta dessa kopplingar, från grundskolans tidigare år kan man koppla följande mål till mitt examensarbete eller mina forskningsfrågor. Strävansmålen i geografi för grundskolan formuleras som att eleven:

– utvecklar kunskaper om hur landskapet har förändrats under olika politiska och ekonomiska betingelser och insikter om hur landskapet fungerar som resurs,

– vidgar sina kunskaper om människans olika ekonomiska, tekniska, politiska, sociala och kulturella aktiviteter och hur de länkar samman platser och regioner samt reflekterar över följderna av sådana samband

– utvecklar förmågan att formulera och arbeta med problem som avser lokala och globala överlevnadsfrågor (Skolverket, 2007a)

Från geografi B-målen i gymnasiet hittar man ett annat mål som beskriver mitt syfte med arbetet otroligt bra. Följande mål ska eleven ha uppnått för att bli godkänd inom geografi B:

– känna till samband mellan befolkningsutveckling och försörjningsmöjligheter och kunna sätta detta i relation till migration och urbanisering, regionalt och globalt kunna analysera relationer mellan fattigare och rikare områden och känna till olika synsätt vad gäller mål och medel för regional utveckling (Skolverket, 2007b).

Under min utbildning på Malmö Högskola studerade jag kursen "Dynamiken i östra Europa: politisk och ekonomisk geografi". Kursen var anledningen till att jag vill arbeta med denna sorts forskning, och visar tydligt hur brett geografifämnet egentligen är och hur man som blivande geografilärare även ska tänka på aspekter som politik och ekonomi. Några mål från den kursen som jag tycker beskriver det jag undersöker kring är följande; efter avslutad kurs ska studenten:

– kunna beskriva östra Europas politiska och ekonomiska utveckling och därigenom redogöra för hur olika politiska system och ekonomiska faktorer samverkar nationellt och internationellt

– kunna redogöra för hur innebörden av begreppen etnicitet, miljö och genus förändras och kommer till uttryck inom och mellan olika politiska system

– kunna redogöra för olika lokaliseringsteorier och lokaliseringsfaktorer och sätta in dem i ett centrum/periferi - tänkande

– kunna problematisera gränsöverskridande handel av varor, tjänster och människor och analysera konsekvenserna på nationell och internationell nivå (Dynamiken i Östra Europa, 2007).

Presentationen av kursmålen känns nödvändigt då jag vill att läsaren ska ha en god förståelse över vad jag arbetar med. Om jag väljer att ersätta Östeuropa med Kurdistan som utgångsläge

och följer kursmålen från Dynamiken i östra Europa så kan dem hjälpa mig att besvara mina forskningsfrågor, mycket av det jag arbetar med till examensarbetet går parallellt med de nämnda kursmålen. Eftersom att jag redan behärskar dessa kursmål vill jag gärna bygga vidare på dem och förstärka mina kunskaper om nya områden.

1.4 Tidigare forskning

Innan jag började med att formulera mina forskningsfrågor sökte jag mycket på nätet angående liknande forskning. Tidigare forskning kring den kurdiska frågan var inte speciellt svårt att hitta - det fanns olika forskningsarbeten kring den kurdiska frågan men alla var homogena till sina syften, alla studerade samma frågor som kretsade kring kurdernas historia, precis som (Karlsson, 2008) och (Chaliand, 2007). Det jag specifikt ville beforska fanns det ingenting om. Jag kommer använda mig mycket av den tidigare forskningen som bas, men eftersom jag var mer intresserad av de geografiska nyanserna av frågan krävs ett annat arbetssätt. Jag vill dessutom att det först och främst ska ha en nytta för läraryrket och mitt huvudämne.

Det finns inga insamlade data på antalet människor som migrerat mellan olika områden, vilket hade varit till bra hjälp om det nu hade funnits. Det finns inte heller några tillförlitliga uppgifter om antalet kurder i Turkiet. Problemet med mitt forskningsområde är dess komplex- och dilemmafyllda karaktär. Just på grund av den anledningen har det varit svårt med att hitta material om migrationen och dess omfattning.

1.5 Avgränsning

Att forska kring en eller fler frågor kan vara tidskrävande, ibland måste man vara realistisk i sina avvägningar om vad man ska prioritera. Om jag skulle bestämma mig för att studera hela den kurdiska frågan utifrån mina forskningsfrågor hade jag inte hunnit i tid med att bli färdig med examensarbetet. En avgränsning var alltså nödvändig i detta fall. I detta examensarbete kommer jag ha Turkiet som forskningsområde att utgå ifrån angående mina forskningsfrågor. Detta betyder att jag kommer lägga mindre tyngd på kurderna i Irak, Iran, Syrien och de andra områdena med stor kurdisk population. Även mina informanter till intervjuerna är valda efter härkomst; jag valde specifikt ut kurder från Turkiet och turkar, eftersom det kunde ge mig mer att utgå ifrån och att det var relevant för det jag forskade kring.

2. Metod

Min metod för att få resultat till detta arbete kommer mycket att gå ut på läsning av relevant litteratur som täcker området för mina frågeställningar. Kvalitativ undersökning är min enda metod till denna uppsats då jag kan komplettera min valda litteratur med en handfull intervjuer. För att kunna få fram resultat till detta examensarbete har jag försökt hitta karaktäriserande kvaliteter, hela poängen med att arbeta inom ramen av en kvalitativ metod är att vissa egenskaper och fenomen träder fram i arbetet som kan vara till nytta för resultatet (Repstad, 2010). Litteraturgenomgången kommer vara det centrala i mitt arbete tillsammans med en handfull intervjuer med informanter som specifikt är utvalda på grund av sina kunskaper kring forskningsfrågan. Intervjuerna kommer användas i syfte för att kunna ge perspektiv på litteraturen och på så sätt leda fram till min analys och mina resultat. Jag kommer först att presentera hela sammanfattningar av mina intervjuer och sedan min litteraturgenomgång separat. Till analys/resultat avsnittet kommer jag sedan presentera mina intervjuer med min valda litteratur i en integrerad form. Under diskussionsavsnittet kommer sedan jämföra och diskutera mina resultat.

Kvantitativ metod hade kunnat fungera för att besvara mina frågor. Problemet är svårigheten med att få tag i denna form av material eftersom det inte finns tillgängligt. Den turkiska staten har väldigt få undersökningar som innehåller kvantitativ forskning. Men samtidigt hade kvantitativa forskningar inte gett mig direkta anledningar till svaren jag är ute efter till min forskningsfråga.

Vad är det som kännetecknar kvalitativ metod? (Repstad, 2010) beskriver det såhär; det sägs ofta att den går på djupet men inte på bredden – vad menas med det? Det innebär att man enbart studerar en eller några få miljöer, men att dessa istället studeras som en helhet med alla sina konkreta nyanser – till skillnad från en kvantitativ studie där man gärna abstraherar, det vill säga från den konkreta verkligheten drar ut några få drag eller egenskaper som ofta kallas variabler. I den kvalitativa forskningstraditionen betonar man ett tätt och nära förhållande mellan forskaren och den miljö eller de personer som studeras.

2.1 Intervjuer

För att kunna besvara mina forskningsfrågor använde jag mig av halvt strukturerade intervjuer. Med det menar jag att jag genomförde individuella intervjuer utifrån ett antal intervjufrågor som var relaterade till mina forskningsfrågor, med stort utrymme för informanten att resonera fritt, samt passande följdfrågor. Jag ville inte använda mig utav fasta svarsalternativ till intervjuerna (Johansson & Svedner, 2010). Syftet med intervjuerna var att skapa öppna dialoger där frågor kunde leda mig till undersökningsområdena. Jag ville få ut de individuella aspekterna från varje informant, och hade jag valt att hålla mig till fasta svarsalternativ så kunde det vara mycket möjligt att jag missa viktiga aspekter av forskningsområdet.

Jag uteslöt möjligheten till användning utav enkäter, eftersom jag ville komma åt de djupa svaren man kan få från sina informanter, och att använda sig av intervjuer i detta fall var därför den logiska vägen att gå. Som hjälpmedel vid intervjuerna använde jag mig av en diktafon för att spela in samtalen samtidigt som jag försökte anteckna det som jag tyckte var intressant av samtalet under intervjun. Jag genomförde intervjuerna ensam med mina tolv informanter. Utav dessa tolv intervjuer valde jag sedan ut sex stycken som jag tyckte var mest relevanta till mitt forskningsområde, eftersom att jag intervjuade både kurder och turkar valde jag att ta med tre från varje sida. Valet av att utesluta sex av mina andra intervjuer var mycket på grund av att några av mina informanter oftast hamnade utanför sammanhanget. Min plan var att endast ha sex informanter till examensarbetet, men för att kunna vara säker på att mitt underlag kunde ge mig svar på de frågor jag var ute efter så valde jag att intervjua tolv individer. Om jag hade valt att använda mig av samtliga tolv intervjuer hade det varit ännu mer tidskrävande. Men för att kunna vara på den säkra sidan valde jag att intervjua tolv individer och därefter välja dem som jag ansåg vara mest till nytta.

Mina intervjuer varierade oftast tidsmässigt, de var mellan 30 och 50 minuter vardera. Det finns risker med intervjuer som man måste ska tänka på innan man genomför dem. En risk kan vara att man påverkar informanten och leder honom till fel spår, detta ville jag självklart undvika då detta examensarbete kommer behandla mina forskningsfrågor på ett objektivt plan. Samtliga av mina frågor var ställda på ett neutralt sätt som gjorde det möjligt för mina informanter att tala fritt (Repstad, 2010).

Under mina intervjuer använder jag termen informanter väldigt ofta, här ger jag en beskrivning till varför jag väljer att kalla dem för informanter istället för respondenter. Det händer ibland att man använder termer som svarsperson, respondent och informant som synonymer men ibland skiljer man också mellan informant och respondent. Vid informantintervjuer använder man personer med lokalkännedom som ett slag extra observatör. Det kan vara så att det är för tidskrävande att själv observera allt direkt eller för att man måste ha informanter, om det till exempel gäller saker som redan har hänt. Man får bland annan information om faktiska förhållanden och uppfattningar om andras åsikter. En respondent ger mer direkt information om en individs egna känslor, åsikter och uppfattningar. I praktiken är samma person ofta både informant och respondent.

Jag ville gärna skriva ett examensarbete där mina intervjuer inte styrdes av informanternas egna åsikter eller känslor för att jag skulle få en neutral syn på forskningsområdet (Repstad, 2010).

2.1.1 Forskningsetiska rekommendationer

I kontakten med informanterna har jag valt att följa de forskningsetiska rekommendationer som Humanistisk-samhällsvetenskapliga forskningsrådet har gett ut (Humanistisk-samhällsvetenskapliga forskningsrådet, 1999).

Det jag skriver om kan vara obekvämt för en informant att diskutera kring, och eftersom jag ville göra det möjligt för dem att inte känna sig kränkta eller utsatta av min studie garanterade jag dem en konfidentiell identitet. Nedan presenteras en kort sammanfattning av de fyra allmänna kraven som begärs för att man ska kunna samarbete på en etisk grund mellan informant och intervjuare.

Innan jag påbörjade mina intervjuer presenterade jag huvudkraven så att de inte skulle få en känsla av att jag försöker dölja något. Det är viktigt att intervjuerna går så smidigt som möjligt utan några komplikationer.

1. Informationskravet: Informanten får innan intervjun påbörjas alla detaljer som studien övergriper och vilket syfte den har, deltagaren är frivillig att delta i intervjun och det insamlade materialet från intervjun kommer endast användas i syftet till att skriva denna uppsats och kommer därmed inte till användning för något annat ändamål.

2. *Samtyckeskravet*: Som jag nämnde innan är det frivilligt för informanten att delta i studien och informanten har möjligheten att lämna studien om hon eller han känner att de inte längre vill delta. Kontakt mellan informanten och intervjuaren har tagits på förhand då man som intervjuare har som ansvar att informera i enlighet med de forskningsetiska bestämmelserna.

3. *Konfidentialitetskravet*: Deltagaren kommer att förbli anonym i studien, ingenting som kommer uppge informantens identitet kommer finnas i uppsatsen eller vid transkriberingen. Inspelningen av samtalet mellan informanten och intervjuaren kommer enbart att avlyssnas av intervjuaren och ingen annan som inte är delaktig i denna studie.

4. *Nyttjandekravet*: Materialet som samlas in kommer enbart att användas till vår forskning. Informanterna har blivit informerade om detta på förhand (Humanistisk-samhällsvetenskapliga forskningsrådet, 1999).

2.1.2 Analys av intervjuerna

Jag har genomlyssnat alla intervjuerna flera gånger för att få det rätt. Under tiden som jag lyssnade på intervjuerna så skrev jag ner dem ord för ord för att kunna framföra mina informanternas budskap så tydligt som möjligt i samband med mina forskningsfrågor. Eftersom att informanterna ibland kunde hamna utanför samtalsämnet så var jag tvungen att utelämna det som inte var relevant för arbetet, så vid transkriptionen valde jag ut det som var intressant för ämnet och som kunde vara till nytta för arbetets del. Jag har gjort hela sammanfattningar av mina sex intervjuer med utgångspunkt från mina intervjufrågor.

Intervjusammanfattningarna innehåller en kort presentation av informanterna och en motivering till varför jag valt informanten för intervjun, intervjusammanfattningarna fortsätter i en "historieform" där informanterna berättar utifrån det de kan mest om. Jag har valt att namnge mina informanter som nummer, eftersom att jag använder mig utav sex informanter kommer de få namnen 1,2,3,4,5 och 6.

3. Litteraturgenomgång

I det här avsnittet kommer jag nämna viktiga synpunkter, händelser och aktiviteter som har påverkat mitt forskningsområde, jag har delat upp det i tre områden. Under rubriken *Politik i Turkiet med kurdisk koppling* kommer jag nämna de viktigaste politiska händelserna som influerat forskningsområdet, *Teorier kring migration och diaspora* beskriver de anledningar som oftast gäller när folk bestämmer sig för att flytta, *De ekonomiska skillnaderna mellan östra och västra Turkiet* lyfter fram den ekonomiska skillnaden mellan provinserna/länen i Turkiet.

3.1 Politik i Turkiet med kurdisk koppling

Första världskriget ledde till många förändringar i Turkiet, det osmanska riket hade försvunnit och ersatts av Turkiet. Osmanska riket fungerade annorlunda till skillnad från den tidiga turkiska republiken, riket var en symbol för islam. Alla rikets medborgare delade på samma identitet, man presenterade sig som muslim i första hand och den etniska bakgrunden lade man mindre vikt på. Precis som Vatikanstaten i dagens värld styrdes även det osmanska imperiet av en religiös patriark, en sultan. Sultanens ord gick inte trotsa, hans ord var lag. Just denna aspekt har under en lång tid inrättat fred mellan de olika etniska grupperna i riket, eftersom att majoriteten var muslimer ville man inte trotsa sultanens ord (Goodwin, 2001). I slutet av 1800-talet började förändringar ta form i riket, nationalistiska tankar började ta plats bland befolkningen. Rikets första kontakt med nationalistiska idéströmningar kom från en grupp som gick under namnet "ungturkarna". Ungturkarna ville egentligen inte trotsa sultanen, men olika påtryckningar under första världskriget orsakade en försvagning av sultanens makt vilket öppnade vägen för ungturkarna att istället etablera en republik, efter att riket förlorat stora delar av sina ursprungliga områden till västmakterna (Goodwin, 2001).

1923 bildades den moderna staten Turkiet med sin första ledare Mustafa Kemal Atatürk. Atatürk hade som mål att modernisera Turkiet så att den liknade västliga modellen, han ville uppnå sina mål genom att införa en del nya reformer som religionsfrihet inom nationens gränser, införande av det latinska alfabetet istället för det tidigare arabiska, ett officiellt språk och demokratisering av nationen. Han är även fadern till Turkiets konstitutionslagar som driver nationen än idag (Karlsson, 2008).

Kurderna själva anser att man blivit förrådda av turkarna under första världskriget. Enligt kurderna så hade man förhandlat med de turkiska ledarna som Atatürk och bildat en allians

för att kunna stoppa västmakterna invasion i Gallipoli 1915. Förhandlingen ska ha gått ut på att kurder skulle ha hjälpt turkarna att försvara rikets västra delar och som belöning skulle kurder få områdena i östra Turkiet när kriget fått ett slut. Man menar att turkarna inte hade hållit sin del av förhandlingen och istället blev allting värre för kurder. Enligt David McDowalls bok *"A people without a Country, The Kurds & Kurdistan"* ska Atatürk bjudit in de kurdiska ledarna efter krigets slut och avrättat dem för att kunna ta makten över hela landet. Om det är myt eller sanning är svårt att avgöra (Chailand, 2007).

Svårigheterna för kurder blev allvarigare när ännu fler förändringar började tillkomma i Turkiet. Kurder blev förbjudna till att utöva sitt eget språk, barn tvingades i skolan att prata ett turkiskt språk man inte kunde, man blev av med jämlika rättigheter trots att konstitutionen stod för det motsatta. Den turkiska regeringen försökte så gott de kunde förneka existensen av kurder, under en lång period kallades kurden för "bergsturk" eftersom att man som stat menade att det inte existerade någon kurdisk befolkning i landet. Det var vanligt att militären oftast gick in i avlägsna byar för att tvinga bort befolkningen till nya områden, detta var en strategi av den turkiska staten i hop om att assimilera kurden till det turkiska samhället det är mer känt under namnet "Panturkism". Mellan åren 1937-1938 inträffade en enorm mobilisering av den turkiska armén, man skickade stora delar av sin armé till det kurdiska området Dersim. I ett försök till att assimilera befolkningen i Dersim skapade den turkiska militären stora problem vilket resulterade i krig mellan befolkningen i Dersim och den turkiska staten. Man beräknar att 65 000–70 000 människor förlorat sina liv, majoriteten av de avlidna var civilbefolkning (Jwaideh, 2010). Händelser efter Dersim gav upphov till ännu mer problem mellan den turkiska regeringen och det kurdiska folket. Turkiska regeringens försök att eliminera risken för en kurdisk nationaliströrelse 1937-1938 gjorde konflikten bara värre och den kurdiska nationalismen starkare. Wadie Jwaideh berättar;

"Kurdish nationalist activities were becoming increasingly evident throughout Kurdistan. Ideas circulated by clandestine nationalist publications were augmented by word of mouth. News and rumors with a political and nationalist flavor were fast becoming favorite topics of conversation at Kurdish gatherings." (Jwaideh, 2010, s. 37)

Den kurdiska nationalismen växte sig allt starkare på grund av förtrycket från den turkiska staten. 1979 bildades PKK *"Kurdiska arbetarpartiet"* som var socialist/kommunist-inspirerade. Ledaren för PKK, Abdullah Öcalan, försökte gå fredliga vägar med Turkiet, men när han fick allt färre politiska val tog han till med krig. PKK har idag terroriststämplats av

Turkiet och samtliga västnationer. PKK har under de närmaste 30 åren fört ett gerillakrig mot den turkiska armen, oftast slår de till oväntat för att sedan avvika när fler styrkor tillkommer. Wadie Jwaideh menar att trots de negativa aspekterna krig för med sig har PKKs närvaro medfört en förbättring från den turkiska sidan. Många kurder pekar på PKK som den största orsaken till att kurder idag vågar göra sina röster hörda (Jwaideh, 2006).

Idag är situationen mycket bättre i Turkiet för kurderna än vad den var för drygt 30-50 år sedan. Den Turkiska regeringen har börjat samarbeta med den kurdiska befolkningen på olika planer, kurderna kan tala sitt språk utan att behöva vara rädda, det finns även kurdiska kanaler som har inrättats av myndigheterna, TRT "*Turkisk radio och television*", många av dessa förändringar har tillkommit under de senaste 7-8 åren, mycket på grund av den kamp PKK, men även den turkiska premiärministern Recep Tayyip Erdogan, fört. Erdogan har jämfört med de förra premiärministrarna varit allt mer villig till samarbete, hans turkiska parti AKP (*Rättvisa och utvecklingspartiet*) är det enda parti som får röster från kurdiska områdena.

Trots många positiva förändringar är det förbud mot användning av kurdiskan eller något annat språk än turkiskan i skolan, mycket på grund av att den turkiska konstitutionen inte godkänner något annat språk än turkiskan som det officiella språket i landet. Det är förbjudet att bilda politiska organisationer eller föreningar på regionala eller etniska grunder, kurdiska eller andra etniska namn får användas, men det förutsätter att familjerna använder det turkiska alfabetet vilket i praktiken omöjliggör för kurder att ge sina barn kurdiska namn, kurdernas existens och rättigheter är inte erkända och grundlagsskyddade vilket i sin tur ger möjlighet till godtycke inom offentlig förvaltning och fortfarande finns det ingen kurdisk representation i förhandlingar mellan EU och Turkiet (Karlsson, 2007).

AKP har många positiva sidor men för att kunna förhandla med kurderna vill de först och främst att PKK ska lämna över sina vapen till staten och ger upp den väpnade striden. Endast då är man villiga till att vidareförhandla om framtida förändringar. Socialistiska partiet BDP, ett kurdiskbaserat regeringsparti i Turkiet, menar att det aldrig kommer hända, man tycker inte att det är relevant att AKP först vill neutralisera PKK innan man börjar samarbetet med kurderna. Enligt BDP har PKK:s närvaro ingen betydelse för att man ska stanna upp förhandlingarna, argumentet BDP har till detta är att själva begäret av AKP är ologiskt, BDP menar att det inte finns en chans att PKK lämnar ifrån sig sina vapen efter 30 års kamp bara för att AKP vill ha det så. BDP är det dominerande partiet i östra Turkiet, de har gjort det klart och tydligt att man inte har några planer på att separera landet, man har egentligen klara och

tydliga prioriteringar som presenteras på partiprogrammet. Partiet arbetar för en bättre demokrati och rättigheter för nationens befolkning, man är emot främlingsfientligt tänkande. Man arbetar även för att människor ska ha de fullkomliga rättigheterna att uttrycka sig i den utsträckning man vill. I detta fall ska inte en individs etnicitet, religion, språkliga bruk ifrågasättas under några som helst förhållanden, denna punkt är partiets främsta mål. Kampen för att skapa ett samhälle fritt från all sorts av diskriminering är ett av partiets huvudsakliga mål tillsammans med den förstnämnda (Marlies & Joost, 2010).

Men det har visat sig vara svårt för turkiska partier med kurdisk agenda att etablera sig ordentligt inom det turkiska parlamentet. Under de senaste 20 åren har det funnits många partier med liknande mål som BDP har, men oftast har de stängts av på grund av misstänksamhet av olagligt samarbete med PKK eller för att man uttalat sig negativt mot de turkiska konstitutionslagarna. Några av de partier som blivit avstängda från politiska aktiviteter är; *Arbetarpartiet* (HEP) 1990-1993, *demokratiska partiet* (DP) 1993-1994, *Folkets demokratiska parti* (HADEP) 1994-2003, *Det demokratiska folkpartiet* (DEHAP) 1997-2004, *Demokratiska Socialiströrelsen* (DTH) 1999-2004 och *Demokratiska samhällspartiet* (DTP) 2004-2009. Samtliga partier har blivit svartlistade av den turkiska staten, samtliga partier delade på samma mål. Enligt Alfred Stepan är BDP en fortsättning på det som inte fick åstadkommas innan, det fanns en stor möjlighet att även de skulle komma att svartlistas i framtiden, men om det skulle hända så skulle det med största sannolikhet etableras ett nytt parti med samma värderingar vilket det har gjort under de senaste 20 åren (Stepan, 2012).

AKP är ett ortodoxt parti (Hale & Özbudun, 2009). Partiet själva hävdar att man är konservativa, men ändå finns det incitament av multi-ideologiska samband med deras partiprogram och en anda av socialism och liberalism. Man är politiskt mer riktade mot vänster än höger. En anledning till att AKP får så många röster från de östra delarna av landet är mycket på grund av det faktum att man vill ändra på konstitutionslagarna. En av konstitutionslagarna gör det möjligt för militärens högst uppsatta individer till att gripa kontrollen över landet om parlamentet inte utför sina uppgifter. Denna lag är enligt många forskare otillräcklig i mening, många har missanvänt eller tolkat denna lag fel vid flera tillfällen. Så det AKP vill göra är att förminska militärens makt så händelser som 1964, 1971 och 1982 inte upprepas, då militären vid tre tillfällen tagit makten genom statskupper. Det är en av AKP främsta mål, man vill ta bort monopolen som militären har och ge den till parlamentet istället, enligt AKP så är det inte upp till militären att agera när deras auktoritet hotas utan auktoriteten är i själva verket medborgarna i landet (Hale & Özbudun, 2009).

3.2 Teorier kring migration och befolkning

(Castle & Miller, 2003) beskriver olika teorier kring immigrationsfaktorer, en teori om invandring skiljer mellan "push"- och "pull"-faktorer. Push faktorer avser främst motivet för utvandring från ursprungslandet. När det gäller ekonomisk migration (vanligtvis arbetskraftsinvandring), är skillnader i lönenivåer en vanlig orsak. Om värdet av löner i det nya landet överträffar värdet av löner i ens hemland, kan han eller hon välja att migrera så länge kostnaderna inte är alltför höga. Fattiga personer från mindre utvecklade länder kan få betydligt högre levnadsstandard i utvecklade länder än i sina ursprungsländer. Kostnaden för de höga transportkostnaderna för individer att ta sig till olika platser kan också påverka valet av att stanna kvar eller flytta, förlorad arbetstid och förlust av lokal anknytning, spelar också en viktig roll i funktionen emigranter av de valen dem gör i att lämna sitt hemland (Castle & Miller, 2003).

Flykten från fattigdom är en traditionell push-faktor, tillgången på arbetstillfällen är relaterade till dragningskraft. Naturkatastrofer kan förstärka fattigdomsdrivna migrationsströmmar. Denna typ av migration kan vara olaglig invandring i destinationslandet (emigration är också olagligt i vissa länder).

För vissa invandrare är utbildning den primära dragningskraften (även om de flesta internationella studenter inte klassificeras som invandrare). Pensionsmigration från de rika länderna till lågkostnadsländer med bättre klimat är en ny typ av internationell migration.

Icke-ekonomiskt pådrivande faktorer inkluderar förföljelse (religiösa, politiska och andra), frekvent missbruk, mobbning, förtryck, etnisk rensning och folkmord samt dödsrisk för civila under krig (Castle & Miller, 2003).

Några migrationsval är personliga skäl, baserat på en relation (t.ex. för att vara med familjen eller en partner), familjeåterförening eller transnationella äktenskap (speciellt i fallet av en obalans mellan könen). I några fall kan en person vilja emigrera till ett nytt land i form av överförd patriotism. Undvikande av straffrättsliga följder är en personlig motivation. Denna typ av utvandring och invandring är normalt inte laglig, om ett brott är internationellt erkänt, även om brottslingar kan dölja sina identiteter eller hitta andra kryphål för att undgå att bli upptäckta. Det har förekommit fall, till exempel för dem som kan vara skyldiga till

krigsförbrytelser att dölja sig själva som offer för krig eller konflikter och sedan söka asyl i ett annat land (Castle & Miller, 2003).

Hinder för invandring kommer inte bara i juridisk form, naturliga och sociala hinder för invandringen kan också vara mycket kraftfull. Invandrare lämnar sitt land även på grund av aspekter som vän- och familjesituation, supportnätverk och kultur (Castle & Miller, 2003).

3.2.2 Diaspora

Diaspora är ett annat begrepp som hänger ihop med immigrationsfrågan, diaspora är ett grekiskt ord för "utspridd", migration eller spridning av människor från en etablerad plats/område eller förfädernas hemland eller folk som sprids av någon orsak till mer än en plats "eller folk bosatte sig långt från sina förfäders hemland, ordet har kommit till användning för att kunna hänvisa till historiska massspridningar av människor med gemensamma rötter, särskilt rörelser av ofrivillig natur, såsom utvisning av judar från Mellanöstern, den afrikanska transatlantiska slavhandeln, södra Kina under kuli-slavhandeln, eller folk som lever i exil från sina traditionella områden.

Det finns olika typer av diaspora, baserat på dess orsaker såsom imperialism, handel och arbete, eller genom social sammanhållning inom diasporan, samhället och dess band till förfäders land. Vissa emigrantorganisationer upprätthåller starka politiska band med sitt hemland och många blir assimilerade i den nya kulturen medan andra väljer att leva utifrån sin gamla kultur (Brah, 2005).

Arbetslösheten är större i östra än vad den är i västra Turkiet, många sökte sig bland annat till storstäder just på grund av den anledningen. Idag finns det en kurdisk församling i centrala Anatolien mellan Ankara och Konya med en population på 750000 till en miljon. De ankom till området i början av 1700-talet och är ett tydligt exempel på människor som sökt sig ifrån sina kulturella gränser till nya områden på ekonomiska grunder.

Gerard Chaliand som är expert inom mellanösternshistoria, talar om det stora antalet kurder som lever i exil från länder som Turkiet, Iran och Irak. De flesta som flytt undan från rättegång är bosatta i Europa. Europa har blivit en fristad för de kurder som vill leva i fred. Det uppskattas bo ungefär två miljoner kurder i Europa, med majoriteten i Tyskland (Chaliand, 2007).

Istanbul är Turkiets största stad, det är även hem för en halv miljon kurder. Huvudstaden Ankara och storstaden Konya är andra exempel på var det finns kurdiska minoriteter. När kurder började flytta utanför sina kulturella gränser/områden vet man exakt inte. Tvångsförflyttningar eller deportation är en orsak, det var vanligt att den turkiska staten tvångsförflyttade hela byar, resultatet av handlingar som dessa brukar vara att man söker sig till större platser där deportation inte förekommer precis som Istanbul eller Ankara (Chaliand, 2007).

3.2.3 Östra Turkiets etniska folkgrupper

Turkiet är hem till många olika etniska grupper, många av dem bor östra delarna av Turkiet på grund av kulturella anledningar medan andra har valt att flytta till väst där möjligheterna är större (Goodwin, 2001). Pontians eller greker är en sådan befolkning, det finns cirka 150 000 greker som bor i Turkiet idag, många av dem är bosatta i nordöstra Turkiet. Araber är en annan folkgrupp, de bor i östra Turkiet inom det som kurder anser vara deras geografiska områden, ungefär 1,6 miljoner araber bor i Turkiet med majoriteten i östra delarna av landet. En gång i tiden var armenier en stor etnisk grupp i Turkiet, innan 1915 ska antalet varit upp i 5-6 miljoner, men idag är antalet nere i 500 000, de kulturella områdena för armenierna går parallellt med de kurdiska, många armenier bor precis som kurder i östra Turkiet. Assyrier är en av de äldsta grupperna som har bott i området. Assyriernas kulturella områden ligger i sydöstra Turkiet, de är till antalet cirka 150 000. Många av assyrierna bor idag utanför Turkiet till exempel Sverige, som har många medborgare med assyriskt förflutet. Azerier är namnet på den befolkning som härstammar från Azerbajdzjan, de är cirka 800 000 - 1,6 miljoner till antalet, de flesta av azerierna har levt i sina nuvarande områden i Turkiet i över 600 år. Azerierna och turkarna har aldrig haft några konflikter med varandra, då de är två nära besläktade befolkningar anser Gerard Chaliand. Georgier är också en befolkning i östra Turkiet, av vilka många fick lämna Turkiet efter 1923 tillsammans med armenierna och andra kristna minoriteter då man blev tvångsdeporterade över gränserna. Det finns fortfarande ett relativt stort antal georgier kvar inom Turkiet gränser, de som lever i Turkiet idag konverterade till Islam under Osmanska rikets tid för att slippa skatterna och för att slippa bli förtryckta. Man beräknar att det idag finns 425 000 georgier inom landets gränser. Lazfolk är också en relativ stor grupp i Turkiet. De lever i de nordöstra delarna av landet och är upp till 200 000 till antalet. De beskrivs som ett havsfolk som levt kring Svarta havet sedan romarrikets tid. Turkiet är hem till en av världens största romska befolkningar, några säkra arkiv på deras antal finns inte men många forskare tror att det handlar om runt 500 000.

Romerna har inga kulturella områden som man känner till, de är utspridda över hela landet (Brah, 2005).

Det kurdiska och turkiska språket har väldigt få likheter, att de är nära besläktade tror inte forskare alls, och Chaliand talar om skillnaderna mellan turkiskan och kurdiskan. Om man ska utgå från språkvetenskap så är båda språken från två olika platser i världen. Kurdiskan är nära besläktad med dagens persiska, båda tillhör den indoiranska språkfamiljen. Turkiskan härstammar från Centralasien där den är besläktad med mongoliskan. Det är svårt och nästintill helt omöjligt idag att se skillnaden mellan en kurd och turk utifrån utseende, skillnaderna finns inte heller på en religiös plan då kurder och turkar delar på samma religion, skillnaden mellan kurden och turken kan endast göras genom språket och kulturen för där är de enda stora olikheterna (Chaliand, 2007).

3.3 De ekonomiska skillnaderna mellan östra och västra Turkiet

För att kunna besvara min forskningsfråga måste jag även förstå hur ekonomin i Turkiet är, inte bara på nationell nivå utan även på regional plan. Genom att få en inblick på provinserna/länen i Turkiet kan jag även beskriva varför folk väljer att flytta från sina områden.

Socio-Economic Development (SEDI) är en grupp/organisation som försöker kartlägga olika länders utveckling utifrån olika ekonomiska aspekter. Jag har tagit del av deras forskning kring Turkiet för att kunna beskriva hur östra Turkiet skiljer sig från den västra.

SEDI beskriver Turkiet som ett svårt område att forska kring då datainsamlingen alltid kan vara fel eller otillräcklig (SEDI, 2003).

På figur 2 (se bilaga) visas de vilka provinser som är minst utvecklade ur en ekonomisk synpunkt. Metoderna man använt för att kunna komma fram till dessa resultat är att man tagit del av alla former av perspektiv som kan påverka ekonomin, några av dessa aspekter är: antalen industrier i områdena, jordbruksareal och antalet människor som arbetar inom de olika områdena, årsinkomsten hos individerna i de olika områdena, arbeten som är tillgängliga i de olika områdena, antalet universitet/högskoleutbildade inom de olika områdena och arbetslösheten etc.

Storstäder som Istanbul, Ankara, Izmir, Bursa, Antalya, Samsun och Konya har de största utbudet enligt SEDI men samtliga av dessa städer ligger i västliga delarna av landet. Mer än hälften av landets befolkning bor i städerna och de största städerna ligger i västra Turkiet.

24 % av landets ekonomi kommer från tungindustri, 22 % från jordbruk, medan 51 % är från servicesektorn och 3 % är övriga inkomster. Stora delar av landets tunga industri ligger i väst medan de mest aktiva jordbruksområdena är koncentrerade runt centrala delarna av landet, Huvudkontoren till servicesektorerna kan man i stort sett bara finna i storstäderna då landets största företag har valt att etablera sig kring näringslivet.

SEDI rapporten går djupare in på hur varje område skiljer sig från varandra, samtliga områden har graderat i fem olika stadier beroende på hur ekonomiskt utvecklade man är (SEDI, 2003).

3.3.1 Första gradens utveckling

Provinser som ingår i första utvecklingsstadiet är de provinser som bidrar mest till den nationella utvecklingen. Av dessa provinser står Istanbul för den högsta utvecklingen i landet angående alla ekonomiska synpunkter. Provinserna har under de senaste decennierna, också antagit en gränsöverskridande funktion och har blivit en global stad, dvs. en stad i världen där de viktigaste administrativa enheterna och internationella företag finns. Ankara, huvudstaden i landet och ett handels- och servicecenter i centralanatoliska regionen kommer på andra plats efter Istanbul i denna grupp. Izmir som historiskt sett varit ett viktigt utländsk handelscentrum är för närvarande ett ekonomiskt centrum i Egeiska regionen och fortsätter att vara landets sekundära centrum för utländsk handel av stor betydelse för omgivande provinser och regioner. Kocaeli och Bursa är de återstående två provinserna som ingår i gruppen av första stadiet utvecklades provinser. Dessa två städer har inre egenskaper som gör dem specifika; de ligger i inlandet avgränsande Istanbuls storstadsregion och är en del av den industriella expansion som innebär Istanbuls omvandling från storstad till metropol.

Den socioekonomiska utvecklingen är relativt stor för denna grupp av städer som befinner sig i förstagsstadiet, samtliga nämnda städer tillhörande denna grupp har homogena tendenser som skiljer dem från andra städer i landet.

3.3.2 Andra gradens utveckling

Den andra graden utvecklade provinser består av 20 provinser; det vill säga Eskişehir och Kayseri i centralanatoliska regionen; Tekirdağ, Yalova, Kırklareli, Balıkesir, Edirne, Bilecik, Sakarya och Çanakkale i Marmara regionen, Denizli, Mugla, Aydın och Manisa i Egeiska regionen, Adana, Antalya och Mersin i Medelhavsområdet, Bolu och Zonguldak i Svarta havsregionen och Gaziantep i sydöstra Anatolia Region.

Provinserna Eskişehir, Denizli, Bilecik, Kayseri och Gaziantep har genomgått en intensiv industrialiseringsdynamik under de senaste åren och därför kallats för "nyindustri-distrikt" (NID). En av de viktigaste egenskaperna hos dessa provinser är att de inlett en snabb utvecklingsprocess främst inom textilindustrin med fördelen av talrik och billig arbetskraft. Provinserna Tekirdağ, Yalova, Kırklareli, Edirne och Sakarya som ingår i denna grupp befinner sig i en snabb utvecklingsprocess eftersom att de är belägna nära metropolen Istanbul. Dessa provinser har under de senaste åren framstått som den andra utvecklings- och expansionsaxeln efter Kocaeli och Bursa. Dessa betraktas som den första utvecklingsaxeln i en Istanbul-centrerad industri. Provinserna Antalya, Mugla, Balıkesir och Aydın befinner sig i en tillväxtprocess som fokuserar sig på turism och delvis jordbruk. Provinsen Zonguldak där utvecklingen har baserats på statligt ägda företag, provinsen Adana är som ett centrum för södra delarna av landet är baserad på jordbruk samt grannprovinsen Mersin ingår i denna grupp. Områdena som tillhör andrastadieutvecklingen är egentligen precis till gränsen för förstastadiet men eftersom att de befinner sig i en tillväxtprocess har man konstaterat att kalla denna typs av städer och provinser för andra gradens utvecklingsområden.

De gemensamma egenskaperna för provinser som ingår i den andra utvecklingsgraden är att deras landskap är präglad av jordbruksproduktion, särskilt den industriella produktionen av grödor och den utvecklade moderna formen av jordbrukindustri. Utöver detta, särskilt i Antalya, Aydın och Muğla, är turismen en viktig ekonomisk verksamhet. Intäkterna från utländsk turism ger ett viktigt bidrag till båda dessa provinser och för landets ekonomi framåt.

3.3.3 Tredje gradens utveckling

Även om en jordbrukbaserad ekonomisk struktur är den dominerande i tredje gradens utvecklade provinser, så har man även gjort framsteg inom andra sektorer.

Tillverkningsindustrin har utvecklats i Konya, Samsun, Trabzon och Afyon och gruvsektorn Karabük. Å andra sidan har jordbruksproduktionen antagit en ganska stor dimension i provinserna Konya, Samsun, Trabzon och Afyon. Jordbruksproduktionen i Konya står för 5 %

av hela landets produktion inom jordbruk. Exportintäkter har en stor andel i Hatay, Artvin och Samsun. Den tredje graden utvecklade provinser består av till "medelhög grad" utvecklade provinser, som generellt har en hög potential för utveckling, där jordbrukssektorn väger tungt i den ekonomiska verksamheten. Människorna som lever inom denna grupp provinser lever under goda förhållanden, man befinner sig i en jämn nivå ur en ekonomisk synpunkt. Viktiga framsteg har gjorts under de senaste åren i dessa områden och något som uppmärksammas är den industriella utvecklingen, den har varit i en stabil utveckling. Dessa provinser befinner sig i en snabb utvecklingsprocess och de flesta av dem tillhör den nya generationen av industrialisering.

3.3.4 Fjärde gradens utveckling

Den fjärde graden utvecklade provinser består av 19 provinser totalt, det vill säga Niğde, Sivas, Aksaray, Cankiri och Yozgat i centrala Anatolia Region, Giresun, Bartın, Sinop, Tokat och Ordu i Svarta havsregionen, Tunceli, Erzincan och Erzurum i östra Anatolia Region, Diyarbakir och Adıyaman i sydöstanatoliska regionen, och Kahramanmaraş och Osmaniye i Medelhavsområdet. Det finns inga provinser i den här gruppen från Marmara och Egeiska regioner i den västra delen av landet. Provinserna som ingår i denna grupp ligger i allmänhet mot de östliga delarna av landet. De flesta av de provinser som ingår i den fjärde gruppen har nyligen ingått en snabb utveckling framför allt av tillverkningsindustri. Man kan säga att denna fjärde grad utvecklade provinser gruppen är på tröskeln till nästa utvecklingssteg. Man beräknar att dem snart kommer räknas som tredje gradens någon gång om 35 till 40 år.

3.3.5 Femte gradens utveckling

Det ingår 16 provinser i den femte graden utvecklade områden och samtliga är belägna i östra Turkiet och sydöstra Anatolien. En allmän bedömning av de aspekter som återspeglar nivån av socioekonomisk utveckling skulle avslöja att den av femte gradens utvecklade provinser har de lägsta värdena bland rankade landskapsgrupperna. Dessa områden skiljer sig enormt från resterande utvecklings grader då arbetslösheten i dessa områden är den högsta i landet. Mycket av den ekonomiska kraften kommer från omodern jordbruksskötsel. Jordbruksarbetet skiljer sig från dessa områden jämfört med vad den gör med högre gradens utvecklingsområden, då mer utvecklade områden har råd med att investera i jordbruksmaskiner medan de lägre utvecklade områdena inte har samma förutsättningar. SEDI menar att staten måste göra investeringar för att kunna höja levnadsstandarden i dessa

områden, det kan man göra genom att investera inom specialiserade sektorer som gör området unikt i sig. Detta kan i sin tur resultera i att folk slutar att flytta från dessa områden. Den höga arbetslösheten för dessa områden tvingar folk till att flytta i hopp om att hitta arbete.

SEDI forskningen visar de ekonomiska skillnaderna i landet, de rika och välutvecklade områdena i landet ligger i väst medan de fattiga och mindre utvecklade områdena i öst. De goda levnadsförhållandena väst lockar många människor från öst. Befolkningstillväxten i östra Turkiet är större än i västra, den snabbt växande befolkningen i öst behöver arbeten som inte finns tillgängligt i öst som SEDI beskriver (SEDI, 2003). De kurdiska områdena är de största producenterna av jordbruksprodukter i landet, områdena är inte specialiserade inom andra sektorer, utbildningsnivåerna är de lägsta i landet, arbetslösheten är den högsta i nationen. Många ungdomar söker sig till västra Turkiet av olika anledningar, några anledningar kan vara arbetsbrist och högskoleutbildning. Många ungdomar som studerar i väst återvänder aldrig hem av den anledningen att deras utbildning inte är gynnsam i öst. Man har valt att centrera servicesektorn och tungindustrin till väst vilket har lämnat en agrarkultur i öst. Detta är dock ingen medveten handling av regeringen, resultat av situationen är en slump. Men för att kunna förhindra migrationen från öst måste regeringen börja göra rätta investeringar i landets ekonomi, speciellt till dessa områden som är i behov av utveckling. Om situationen kvarstår så kommer människor fortsätta att flytta till väst eller norra Irak där det idag finns en kurdisk autonomi (Altug & Filiztekin, 2009).

4. Sammanfattning av intervjuerna

Mina informanter arbetar med olika verksamheter, deras arbeten reflekterar den kunskap som de förfogar över inom mitt forskningsområde. Jag valde mina informanter efter deras kunskap inom specifika områden.

De deltagande informanterna är;

- *Informant 1* är en passionerad teknikvetare med goda kunskaper om osmanska riket och den tidiga turkiska republiken (man).
- *Informant 2* är en läkare som tidigare studerade statsvetenskap (kvinna).
- *Informant 3* är en ex-politiker som var med och bildade PKK 1978-1979, men som numera bor i Sverige (man).

- *Informant 4* är en SO-lärare från Sverige med kurdisk härkomst (man).
- *Informant 5* är en ekonom som har goda kunskaper kring turkisk politik (man).
- *Informant 6* är en socialförvaltare med goda kunskaper kring immigrations frågor (man).

Eftersom att variationen på mina informanter var olika så blev även resultatet av deras svar till mina frågor olika. Samtliga av mina informanter hade goda kunskaper inom olika områden angående min frågeställning. Informanternas hämtade sina svar från sina erfarenheter kring den kurdiska frågan, samtliga av mina informanter härstammar från Turkiet då hälften är kurder från Turkiet.

Informant 1 jämförde dagens Turkiet med det Osmanska riket. Informanten lyfte fram aspekter kring hur Turkiet var en multikulturell nation och att den var hem för flera etniska grupper som; greker, armenier, araber, turkar, kurder, azerier, aleviter, perser, georgier, immigranter från Balkan och immigranter från de asiatiska stäpperna och många fler. Han menade att detta var en av dem största anledningarna till att kurderna idag har det svårt att få ett eget land, eftersom att det inte hade varit rättvist mot de andra etniska grupperna i landet. Informanten refererar från sin pappa då han berättar om Osmanska riket. Under Osmanska imperiets tid hade man inte dagens problem och konflikter i området mellan den kurdiska och turkiska befolkningen. Alla etniska grupper som levde i imperiet erkände sig själva som muslimer i förstahand, idag identifierar man sig med sin etniska bakgrund mer än vad man gjorde för. Informanten talade även om konstitutionslagarna, han menade att de egentligen var till för att förena nationens etniska grupper och för att samhället skulle vara en mer jämlik plats att leva inom. Informanten fortsätter med att hävda att dessa lagar ibland manipulerades och missuppfattades av vissa individer för eget behov, vilket han såg väldigt negativt på.

Informant 2 talade om den ungturkiska nationalist rörelsen som i början av 1900-talet tog allt mer plats i Osmanska imperiets viktiga styrelse positioner. Ungturkarna var med och gav upphov till Panturkismen och republikens första lagar som går under namnet konstitutionslagarna. Informanten menade att roten till dagens problem kommer från den ungturkiska nationalist rörelsen, nationalismen var inte speciellt stark innan i Turkiet men med ungturkarnas framfart blev den allt starkare bland landets etniska grupper. Hon fortsätter att tala om reformer som kom med konstitutionslagarna som hon ansåg hade fördelar och nackdelar. fördelar var att man hade en välfungerande nation som var på rätt spår inför en

tidig industrialism, feodalsystemet övergavs, skattesystem förbättrades, staten fick en bättre kontroll på sina medborgare och religionsfrihet. Några nackdelar var att den nationalistiska andan tvingade människor kategoriseras efter sin etniska bakgrund eftersom att religionen spelade en mindre roll än vad den gjorde förr.

Informant 3 Vid frågan om en eventuell kurdisk nation menade informanten att det egentligen inte var själva frågan, det som först och främst borde etableras är rättigheterna för folket. Han menade att den kurdiska befolkningen i Turkiet levde under sämre förhållanden än den turkiska. Dessa förhållanden var allt i från ekonomiska till sociala. Informanten nämner några exempel där han beskriver infrastrukturen i västra Turkiet som var mera utbyggd än i den östra. Den turkiska staten har investerat mer pengar i väst än vad dem har gjort i öst. Det finns även fler sjukhus, skolor, polisstationer, vägar, järnvägar, storstäder etc. Han menade att den fanns en stor ojämlikhet just kring denna aspekt. Detta problem har i sin tur orsakat att många kurder försökt söka sig åt väst där man kan finna fler möjligheter, informanten berättade också att kurder egentligen inte hade lämnat sina områden om man hade haft möjligheten att stanna kvar.

Informant 4 berättade om den kurdiska nationalismen framväxt på 80-talet och varför den just började blomma ut just då. Enligt informanten ska PKK ha haft en stor inflyttande på den kurdiska nationalismen. Argumentet försätter med han säger att PKK gjorde det möjligt för kurderna ta ställning för sina rättigheter i det turkiska samhället. Informanten menade att PKK hade etablerat ett tillstånd där kurder för första gången började samarbeta för att nå samma mål. Samtalet fortsätter med att informanten nämner några av PKK:s intentioner; kämpa för kurdernas rättigheter, bevara den kurdiska kulturen och etablera en kurdisk nation.

Informant 5 talade om det kurdiska folkets utspridning i Turkiet. Informanten menar att det är väldigt få kurder som idag bor inom sina traditionella områden som är östra Turkiet. Informanten motiverar sitt hävdande genom olika argument, han menar att det finns många anledningar till att kurder väljer att flytta till väst Turkiet, dessa anledningar kan vara under positiva och negativa omständigheter. Många flyttar idag på grund av ekonomiska omständigheter, ekonomin i östra Turkiet usel och man kan finna fler möjligheter i väst menar informanten. En del kurder har levt i centrala och västra Turkiet i över 200 år menar informanten, anledningen till det är Panturkismen, som var en assimileringstaktik från den turkiska sidan, där stora grupper av folk tvångsflyttades till nya områden där dem skulle

lära sig att bli mer turkiska. Informanten menar att kurder även flyttar till västra Turkiet för att hitta nya bosättningsmiljöer. Argumentet fortsätter med att han hävdar att storstäder som Istanbul, Ankara, Izmir, Bursa och Konya är hem för fler miljoner kurder, informanten hävdar också att det egentligen bor fler kurder i väst än vad det gör öst.

Informant 6 talade om de kulturella skillnaderna mellan de kurdiska grupperna och det turkiska folket samt kurdernas ovilja till samarbete. Det han menade var att stringens saknades mellan kurderna, kurderna i Turkiet kommer inte överens med de irakiska kurderna. Informanten menade att de turkiska kurderna inte gillade tanken att Massoud Barzani som är ledare för de irakiska kurderna ville ta på sig ansvaret för att representera alla kurdiska grupper. Argumentet fortsätter med att informanten menar att de turkiska kurderna vill ha sina egna ledare. Informanten talade även om de kulturella skillnaderna mellan turken och kurden. Det min informant menade var att det inte fanns någon synlig skillnad mellan turken och kurden, man kan inte se skillnad på kurder och turkar då båda folken har levt tillsammans i över 700-800 år. Men informanten ville göra det klart och tydligt för mig att både turken och kurden tillhörde två helt olika folkgrupper. Något som skiljer turken och kurden är språket, kulturen och de historiska myterna, det kurdiska språket är besläktat med den Indoiranska familjen som är ett indoeuropeiskt språk, medan det turkiska språket är besläktat med Altaiska språkfamiljen som härstammar från de asiatiska stäpperna.

5. Analys & Resultat

I detta avsnitt kommer jag presentera resultatet av min litteraturstudie och av intervjuerna. Intervjuerna och forskningen kommer att integreras, där ska jag sedan försöka hitta kopplingar mellan det informanterna talar om och min valda litteratur.

Utifrån min valda litteratur kan jag konstatera att det inte finns några korrekta siffror på antalet kurder, det finns inte heller några bestämda gränser som utgör något Kurdistan. Men det finns områden där kurder är i majoritet, vilket inte går att förneka. Karlsson hävdar att kurder är den största befolkningen i världen utan ett eget land. Den kurdiska befolkningen uppskattas till att vara runt 30-35 miljoner där 26-27 miljoner av dem bor i Turkiet (Karlsson, 2008). Men i Turkiet hävdar man att siffrorna är överdrivna och att antalet ligger mellan 7 till

8 miljoner (Berkan, 2006). Bristen på arkiv och insamlad data gör att hela denna aspekt kring kurdiska befolkningens antal blir svår att klargöra, man kan inte dra några korrekta slutsatser då man inte vet vilken sida man ska lita på, det enda som man kan göra angående detta är att spekulera (Karlsson, 2008).

Turkar och kurder är två olika etniska grupper, de har olika kulturer, språk och myter. Historiker pekar ut kurder som en indoiransk folkgrupp, medan turkarna har sina rötter från centrala Asien. Dessa argument har inte bara kurder utan även turkar tycker likadant, det finns egentligen ingen utseendemässig skillnad mellan kurder och turkar, det går inte att se några skillnader mellan dem, den enda skillnaden dem har är bakgrunden man härstammar från. Gerard Chaliand talar om de etniska skillnaderna i sin bok *A people without a country, the kurds & Kurdistan* där menar han att varje turk kan finna minst en kurdisk förfader om han går tillräckligt långt tillbaka, samma princip gäller även kurden (Chaliand, 2007).

Ur en politisk synvinkel kan man säga att många problem är fortfarande olösta. Turkiets politik efter 1923 verkar vara orsaken till dagens problem mellan kurder och turkar. Taktikerna som regeringen genomförde gick under namnet "Panturkism" vilket gick ut på att man skulle assimilera de etniska grupperna som fanns inom landet gränser. Många olika etniska grupper drabbades av detta på olika sätt inte minst armenier, araber, assyrier och kurder. Panturkism fungerade på olika sätt, man kunde förbjuda en etnisk grupp till att använda sitt eget språk och fängsla dem om de skulle trotsa lagarna, etniska grupper blev behandlade illa tills de själva bekände sig som *turkar*. Ibland kunde man deportera hela byar till nya områden där turkar var majoritet för att sekularisera dem, det har även hänt att man deporterat stora folkmassor över landets gränser för att bli av med dem och sen har vi händelserna i Dersim 1937-1938 som tog flera tusen människors liv (Jwaideh, 2006). *Informant 2*, talade också om roten till dagens problem i Turkiet, hon refererar även till den ungturkiska nationaliströrelsen som gav upphov till Panturkismen. Hon menade även att ungturkarna formade Turkiet och skrev de konstitutioner som idag driver hela nationen, några av dessa konstitutioner har skapat problem mellan Turkiet och de etniska grupperna som bor där. Informanten menade även att konstitutionerna var gammalmodiga och borde förändras, speciellt konstitutionen kring "ett språk, en befolkning och ett land", som under lång tid varit ett irritationsobjekt hos många medborgare enligt informanten. En del kurder vill inte acceptera denna konstitution av anledningen att man inte vill släppa taget om sitt språk och sin kultur. Samma gäller andra etniska grupper. Detta har orsakat att en del kurder idag vill

frigöra sig från Turkiet eftersom de inte lever upp till det befolkningen i landet egentligen vill; jämlika rättigheter och en ändring av konstitutionen.

Panturkism är, enligt Jwaideh, en konstruktion av det som blev kvar från Osmanska imperiet. Rörelsen ungturkarna tog makten i landet där turkisk nationalism var den dominerande. Konstitutionslagarna i Turkiet har inte förändrats sedan 1923. En av konstitutionens grundlagar är "ett folk, ett land, ett språk" som är ett exempel från den ungturkiska rörelsen. Konstitutionslagarna lämnar även en stor makt till militären vilket har visat sig vara en negativ aspekt utifrån politiska partiet i Turkiet inte minst AKP som arbetar för att ändra på denna och flera av landets grundlagar för en allt större demokratisering.

Från 1923 till 1979 levde kurderna under tystnad, det var först efter 1979 som den kurdiska nationalismen började ta form med PKK:s framfart och deras gerillakrig som har hållit på i över 30 år mot den turkiska staten. Det är först nu man ser förändringar från Turkiets sida, enligt Ingmar Karlsson är det mycket på grund av att AKP-partiet varit mer samarbetsvilliga till att hitta en lösning till de problem man har, men AKP-partiet har fortfarande tvister med PKK och menar att de är orsaken till att det inte blir någon förändring i den utsträckning man är ute efter att uppnå (Jwaideh, 2006). *Informant 4 & 6* talar också om PKK, informanterna menade att PKK är en anledning till att Turkiet idag tar den kurdiska frågan allt mer på allvar, utan PKK hade man aldrig börjat tala om dispyter av denna sort. Informanterna fortsatte sina argument i liknande spår, då de menade att PKK startade den kurdiska kampen men att de nu var tvungna att lämna över ansvaret till BDP som kan åstadkomma mer på den politiska planen. Det informanterna menar är att PKK:s beväpnade angrepp mot turkiska soldater försvårar BDP:s politiska arbete eftersom att den turkiska staten stoppar alla fredshandlingar varje gång det attacker sker, angreppen skjuter upp alla förhandlingar minst i 6 månader och ibland ännu mer. *Informant 3* menade att PKK inte ville förhindra någon fredsförhandling utan attackerna mot soldaterna sker för att den turkiska staten inte håller det de lovar på det politiska planet.

Ur en ekonomisk synpunkt talade *Informant 3* om att den kurdiska befolkningen i Turkiet levde under sämre förhållanden än den turkiska. Dessa förhållanden var allt i från ekonomiska till sociala. Ett exempel han nämnde var infrastrukturen i västra Turkiet som är mera utbyggd än i de östra delarna. Den turkiska staten har investerat mer pengar i väst än vad de gjort i öst. Detta problem har i sin tur orsakat att många kurder sökt sig åt väst där man kan finna fler möjligheter. Informanten menade också att kurder egentligen inte hade lämnat sina områden

om man hade haft möjligheten att stanna kvar. Även *informant 6* hade liknande argument om de ekonomiska skillnaderna i landet och menade att de var stor orsak till kurdernas val av att flytta.

Forskningen visar tydligt att Turkiet befinner sig i en ekonomisk obalans precis som *informant 3 & 6* talade om. Av landets 81 provinser är samtliga kurdiska områden i behov av ekonomiskt stöd i form av bättre infrastruktur. Många östliga provinser i landet har en usel ekonomisk utveckling. Under rubriken *skillnader i östra och västra Turkiet* så kan man se en modell (Figur 2, bilaga) med förklaringar på hur utvecklade varje provins i landet är. Modellen visar tydligt att de östra delarna är mindre utvecklade, fördelningen av landet i denna mening är obalanserad. SEDI, som står för modellen, menar att man bör investera mer kapital i östra Turkiet för att förhindra att befolkningen lämnar sina områden. Den svaga ekonomin i öst har orsakat problem på olika sätt, man har färre skolor, sjukhus, polishus, och andra statliga anläggningar, det är även en stor brist på universitets- och högskoleutbildade individer i dessa områden, jobben som finns kräver utbildade individer men området attraherar inte utbildade människor vilket har resulterats i en sämre utveckling, arbetslösheten i dessa områden är den högsta i nationen (SEDI, 2003).

Den negativa ekonomiska situationen i öst har tvingat bort kurder till västra Turkiet. Man talar om push-faktorer när man ska beskriva varför folk lämnar sina ursprungsområden. Undkomma fattigdom är en traditionell push-faktor, andra områdets tillgångar till arbetsmöjligheter är en viktig dragningskraft. Utbildning är också en push-faktor, bristen på högskola/ universitetsutbildning i östra Turkiet har tvingat många ungdomar till väst. Valet av att flytta behöver inte alltid bestämmas av ekonomiska principer, icke-ekonomiska push-faktorer kan inkludera förföljelse, förtryck, etnisk rensning, folkmord, krig och politiska agendor. Många av dessa aspekter har kurder varit med om, många väljer att flytta för att undkomma misär. Man måste poängtera att alla kurder inte bara immigrerar till västra Turkiet av nämnda skäl utan många flyttar även under positiva omständigheter där man vill hitta nya bostadsmiljöer. Allt detta har i sin tur skapat en utspriddhet av den kurdiska befolkningen över hela Turkiet, det är väldigt få som bor inom sina traditionella områden. Den kurdiska befolkningen är inte dem enda som flyttar, turkar flyttar också utanför sina traditionella områden, migrationsaspekten gäller båda parterna. Pull-faktorer har för det mesta påverkat turkar, många individer som arbetar inom statliga sektorer är turkiska, även om det är en brist på statliga tjänster i östra Turkiet så dem där i sina få antal. Oftast är det så att turkar arbetar inom dem tjänsterna, då man inte kan hitta arbete i västra Turkiet. Därför är det viktigt att

tänka på det faktum att det inte bara är kurder som flyttar utanför sina traditionella områden även turkar gör det samma (Castles & Miller, 2003).

Samtliga av dessa faktorer jag nämnt har påverkat min forskningsfråga på sitt eget sätt. Den svaga ekonomiska situationen i öst tvingar bort befolkningen till väst vilket i sin tur minskar antalet kurder i kurdiska områden, turkar med akademisk utbildning som får det svårt att hitta arbete i väst väljer att flytta till öst som sista alternativ. Detta är självklart inte en avsiktlig taktik från den turkiska staten utan det är resultatet av politiska ageranden som resulterat i att man investerat statskapitalet mer till områden man bedömer som viktiga.

Kirisci & Winrow (1997) menar att det stora missnöjet från kurderna mot den turkiska regeringen inte är enbart på grund av politiska anledningar, den ekonomiska snedfördelningen i landet är ett minst lika stort problem. Som det ser ut idag har kurderna i Turkiet problem med den två viktiga betingelser; trots att Turkiet är på väg mot en positiv förändring menar kurderna att psykologiska rasismen fortfarande är stark mot kurderna i form av propaganda och smygsekularisering som syns till i medievärlden och det vardagliga livet, kurder trakasseras och tvingas att bekänna sig som turkar. Det andra problemet är de usla förhållanden man har att leva under i östra Turkiet på grund av bristen på utveckling i området.

Barkey, Fuller & Abramowitz (1998) fortsätter utifrån sin bok med ett liknande argument; kurdernas chans till självstyre är otroligt svårt i dagsläget, både turkar, kurder och andra etniska grupper i landet är utspridda över hela nationen utanför sina traditionella områden. Att dra nya gränser som skulle separera Turkiet och det kurdiska folket skulle egentligen förvärra situationen. Därför bör den Turkiska regeringen samarbeta med kurderna på det politiska planet, man kan samarbeta kring möjligheten till autonomi under turkiskt styre där kurderna själva får styra och utveckla sina områden. Men man måste först och främst arbeta med viktiga politiska frågor som kretsar kring minskningen av diskriminering, utsatthet, psykologisk rasism, tvångssekularisering, och istället göra landet till en mer jämlik plats för alla dess invånare.

Dock har inte den turkiska konstitutionen några direkt diskriminerande tendenser, men de uppfattas negativt av flera etniska grupper i landet. (Barkey, Fuller & Abramowitz 1998) likt många grupper hävdar att konstitutionslagarna bär på en smygrasistisk agenda.

6. Diskussion & Sammanfattning

6.1 Diskussion

Ur en politisk synpunkt finns det två sidor som idag är verksamma för den kurdiska befolkningen i Turkiet. På en sida finns PKK, på den andra BDP. Båda sidor har ett enormt stöd från det kurdiska folket, men deras handlingar inom den politiska processen skiljer sig från varandra, precis som deras värderingar och de mål man de vill uppnå. BDP vill uppnå sina mål genom att gå en fredlig väg tillsammans med den turkiska regeringen. Man vill inte separera nationen. Det man vill uppnå främst är att övertala staten till reformförändringar som inte bara gynnar kurder utan alla de etniska grupperna inom nationens gränser (Crasier & Joost, 2010). *Informant 4*, hade liknande argument, informanten berättade om den kurdiska kampen för frihet, inte en kamp för självständighet utan för jämlikhet och rättigheter. Den kurdiska kampen är fortfarande ung, den har varit som mest aktiv under de senaste 30 åren med PKK:s etablering. Den har gett upphov till en kurdisk nationalism som har gjort samtliga kurder uppmärksamma på sina medmänniskors misär under turkiskt styre. *Informanten 6* talade även om att PKK "inte" var kurdernas enda svar till den turkiska staten, man försöker gå fredliga vägar genom politiken som bedrivs av BDP partiet, detta har i sin tur orsakat att kurder delats i två läger; de som inte vill gå en politisk väg stödjer endast PKK de som vill gå en politisk väg stödjer BDP.

Den turkiska konstitutionen är tydlig och går inte att missuppfatta. Konstitutionen säger följande; den turkiska staten, med sitt territorium och sin nation, är en odelbar enhet. Dess språk är turkiska enligt (artikel 3 i Republiken Turkiets konstitution). Alla som är knutna till den turkiska staten med medborgarskapsband är turkar enligt (Artikel 66 i Konstitutionen). Istället för medborgare talar man i konstitutionen genomgående om turkars rättigheter, i enlighet med definitionen ovan (Konstitutionslagarna, 1982). Dessa konstitutionslagar har kritiserats inte bara av kurder utan även av EU för att begränsa enskilda kulturella och politiska friheter. Kritiker hävdar att konstitutionen förnekar de grundläggande rättigheterna för den kurdiska befolkningen och andra minoriteter i Turkiet eftersom konstitutionen inte gör någon åtskillnad mellan turkar och kurder, araber, armenier, georgier, Lazfolk etc. Detta är något BDP vill arbeta för, man vill skapa ett jämlikare samhälle där medborgarna får uttrycka sig i den utsträckning som är möjlig (Casier & Joost, 2010). *Informant 1* hade liknande

argument, han talade om att Turkiet var ett hem för ett flertal olika etniska grupper och problematiken börjar just där; man kan inte specialbehandla en befolkning bara för att de är fler till antalet vilket i detta fall kurderna är. Konstitutionen är enligt informanten inte i första hand till att diskriminera någon utan den är till för att samhället ska vara en mer jämlik plats. Sen menar han att det finns människor som utnyttjar och manipulerar systemet efter sitt eget behov som resulterar i att en del människor känner sig utsatta och diskriminerade. *Informant 5*, berättade också om de turkiska konstitutionslagarna och menade att Turkiet enligt konstitution har jämlika rättigheter för alla sina medborgare men så är det inte alltid. Det fanns tydliga kopplingar mellan *Informant 1 & 6* argument angående konstitutionslagarna. *Informant 5* fortsätter med att säga att kurderna och andra minoriteter i landet haft svårt att samleva med turkar under jämlika rättigheter.

(Casier & Joost, 2010) menar att riktig liberalism av landet är den enda utvägen för Turkiets framtid. Om man vill ha ett jämlikt samhälle där alla medborgare behandlas lika så måste man släppa taget från de gamla vanorna. Speciellt måste den psykologiska skräcken försvinna, och folk måste få möjlighet att känna sig bekväma oberoende av etnisk bakgrund. Eget självstyre är en omöjlig problemlösning, hur mycket regeringen än vill förbättra sig kommer man aldrig att dela landet, en lösning i detta fall är möjligheten till autonomi där kurderna förblir turkiska medborgare men får styra och utveckla sina egna områden.

Det gerillakrig PKK utfärdat mot den turkiska staten sedan 1979 har främst haft i syfte att separera landet, de vill ha ett självständigt Kurdistan. Den politiska och fredliga vägen har inte varit en möjlighet för PKK sedan början av 1990-talet eftersom att förhandlingarna inte fulländades. Man tycker inte att den turkiska staten har gjort några som helst ansträngningar i att fundera kring dem begäran PKK ville samarbeta kring. Idag är det omöjligt för PKK att samarbeta med den turkiska staten, då man är terroriststämplade. (Karlsson, 2008) refererar från Massoud Barzani, där han menar att PKK tillhör det förflutna och deras mål är överkliga inom en realistisk ram för vad man kan samarbetas kring med den turkiska staten. Dessutom kritiserar Barzani PKK:s förra ordförande/ledare Öcalan för att vara en individ som är ute efter hämnd mer än en politiker eller frihetskämpe. Den roll PKK en gång haft ses som en inspiration för den kurdiska kampen, men samtidigt så menar Karlsson att Barzani har rätt i många av sina hävdanden (Karlsson, 2008). (Chaliand, 2007) har en intressant synpunkt angående PKK, han menar att PKK missar många viktiga aspekter som vävs in i konflikten. En viktig fråga är, hur det ska bli med alla människor som lever i öst, men som har olika etniska bakgrunder om Kurdistan skulle bli fritt? Sen kan man vända på frågan och fråga sig

hur det blir med kurderna som bor i västra Turkiet, många av dem har levt där i över 70-80 år om inte mer. En hypotes är om Kurdistan skulle bli självständigt, hur hade man arbetat för att kunna få en mer välfungerande nation? Infrastrukturen i öst är i ett uselt tillstånd och är inte duglig nog för att kunna försörja en nation (Chaliand, 2007). AKP och BDP har inte kunnat komma överens på några som helst punkter, AKP har under senare tid riktat in sig på att genomföra en reformförändring som ska kunna förminska makten hos militären. En lag i den turkiska konstitutionen som gör det möjligt för militären att gripa makten vid missanvändning av auktoritet från parlamentets sida. BDP stödjer AKP:s initiativ kring konstitutionen angående militären men man hävdar att det även finns andra reformer som bör påbörjas, man syftar till de etniska reformerna. (Wadie Jwaideh, 2010) talar också om dem turkiska konstitutionslagarna, han menar att de är provocerande för vissa etniska grupper, men samtidigt menar han att man inte får glömma det faktum att PKK står "för" de man egentligen kämpar "mot" (Casier & Joost, 2010).

Utifrån etnicitetsfrågan som går parallellt med politiken menar Karlsson att det inte finns en stringens mellan kurderna. I Turkiet finns det två olika kurdiska befolkningar som inte kommer överens. De kurmanji-talande kurderna kommer inte överens med zazaki-talande. Problematiken är den samma över samtliga kurdiska områden, enighet saknas. Därför känner vissa kurder i Turkiet en irritation över att Massoud Barzani villa vara den individ som representerar alla kurder (Karlsson, 2008). Även *Informant 6*, hade liknande synpunkter angående kurdernas framtid. Informanten menade att de var tvungna att enas för att nå sina mål. Den inre politiken är också ett stort problem. Kurder från Turkiet kommer inte överens med de irakiska eller iranska kurderna. Det faktum att Massoud Barzani försöker representera alla kurder tycker man inte om som turkisk kurd. Man menar istället att han inte har något att göra med deras kamp. Informanten drog slutsatsen att självstyre var omöjligt under dessa omständigheter och att kurderna borde rikta in sig på autonomimöjligheten istället. Han menade att turkiska staten visste om hur kurderna har det mellan varandra, att kurder inte kommer överens med varandra är en anledning till att Turkiet inte ser självstyret som en möjlighet till fred. Kurdernas ovilja till samarbete mellan varandra har mer eller mindre försvagat dem i den turkiska auktoritetens ögon.

Autonomimöjligheten som mina turkiska och kurdiska informanter talade om inom en positiv ram är idag en helt omöjlig process. Konstitutionen (artikel 3 i Republiken Turkiets konstitution) är tydlig då den säger att fördelning av nationen inte är en möjlighet. Kurdiska partiet BDP drogs inför rätta för att ha föreslagit "demokratisk autonomi" det är enligt lag

förbjudet att föreslå möjligheten till autonomi eftersom att den strider mot att nationen är en odelbar enhet (Malm, 2012). Joost hävdar att självstyre eller autonomi möjligheten för kurderna kan starta eller ge upphov till andra problem i sin tur. Man måste lägga de andra etniska gruppernas rättigheter i beräkningen, dessutom måste man även poängtera att den kurdiska frågan är en transnationell konflikt som även berör Iran, Irak och Syrien där majoriteten av kurderna befinner sig. För tillfället i dagens Turkiet går det inte att tala om dispyter av den här sorten (Casier & Joost, 2010). Kuru & Stepan (2012) menar att inga som helst framgångar kan göras så länge Turkiet har den konstitution man har, den förhindrar politiska framgångar, alla politiska uttalanden som strider mot konstitutionen ses som en kriminell handling.

TESEV (turkiska ekonomi- och socialforskningsorganisationen, 2008) har endast delat med sig en väldigt liten del av sin forskning enligt (Altug, Filiztekin, 2010), den rapporten de presenterar beskriver infrastrukturen i östra Turkiet. Den lever enligt rapporten inte upp till de kraven EU begär av Turkiet för medlemskapsprocess. Rapporten visar att 60 % av befolkningen i regionen var under fattigdomsgränsen. Om denna situation kvarstår kan människor börja flytta till norra Irak. BDP-partiet har tidigare föreslagit en plan för den turkiska regeringen och menar att man kan ordna problemen i öst genom att ta del av deras projekt kring förbättringen av infrastrukturen i östra Turkiet. Planen går ut på; om 1 % av den nationella inkomsten går till östra Turkiet infrastruktur och sociala investeringar gör till rätt provinser under en 7-års period, kommer området att ha möjlighet att finansiera sig själv i framtiden. Om de ekonomiska och sociala förhållandena i östra Turkiet höjs, kan den skadade relationen mellan den turkiska regeringen och kurdiska folket i regionen förbättras (Altug, Filiztekin, 2010).

Hur kan denna studie användas i skolan?

Man skulle kunna täcka hela denna studie genom geografielektioner, men det skulle vara tidskrävande vilket man oftast inte har i skolan. Ofta måste man avsluta kurser efter kort tid för att påbörja på nya. Eftersom som att studien täcker områden som historia, politik, ekonomi och immigration så hade det varit bäst att arbeta under tvärvetenskapliga omständigheter. För att detta ska kunna vara möjligt så måste lärare i historia, samhällskunskap och geografi samarbeta för att kunna täcka ett område som detta. På historielektionerna kan man ta upp de historiska aspekterna av konflikten/problemområdet genom att tala om viktiga individer och viktiga årtal då något relevant har hänt för området, på samhällskunskapen kan man tala om

de politiska och ekonomiska nyanserna av studien, på geografi ämnet kan fördjupa sig på de ekonomiska orsakerna som påverkar migrationen inom Turkiet och förklara varför det är så som den är. Teman som den här behöver inte nödvändigtvis behandla den kurdiska frågan utan så här kan man arbeta för att kunna förklara de flesta konflikter som finns i dagens värld. Skolor bör sträva efter att arbeta mer tvärvetenskapligt för kunna förbereda sina studenter för vad som väntar på dem i eventuella universitet- och högskoleutbildningar. Det är bättre att ungdomar tidigt börjar arbeta under sådana förhållanden än att det kommer allt för sent.

6.2 Sammanfattning

Den kurdiska frågan har varit en central aspekt i mitt examensarbete, mina forskningsfrågor skiljer sig från tidigare forskning som har gjort inom området. Jag var intresserad av att få ut de geografiska nyanserna av själva konfliktområdet. Genom att använda mig av relevant litteratur, forskning och intervjuer har jag kunnat konkludera mina forskningsfrågor. Begreppen *migration*, *ekonomi* och *politik* har jag använt väldigt ofta under examensarbetet, vilket även var mitt syfte. Jag har försökt hitta kopplingar mellan mina begrepp (*migration*, *ekonomi* och *politik*) och den kurdiska frågan för att kunna se om det fanns något samband. Detta samband har jag senare försökt använda för att kunna beskriva varför kurderna är utan ett eget land. Under arbetets gång har jag vid flera tillfällen lyckats beskriva olika aspekter som både varit för och mot kurdernas chans till självstyret. Min plan med detta examensarbete var att den skulle ha en neutral bild så läsaren kunde skaffa sig en egen uppfattning. Därför var det viktigt att jag både använde mig utav turkiska och kurdiska informanter så jag kunde få olika synpunkter på konfliktområdet. Jag undersökte mina forskningsfrågor utifrån den turkiska och kurdiska synen på frågan, det var viktigt att båda parternas agendor kom fram så man kunde ta del av båda sidornas olika tankar kring forskningsområdet. Utifrån min först forskningsfråga kan jag sammanfatta på följande vis;

Vilka drivkrafter finns det som är för och mot legitimiteten av en självständig kurdisk nation i östra Turkiet?

Det jag nu kan konkludera utifrån mina resultat och analys samt med diskussionen är att den kurdiska frågan är en komplicerad konflikt, den är först och främst en transnationell konflikt och därmed berör fler länder än Turkiet. Men jag har valt att avgränsa undersökningen inom Turkiet. Under litteraturgenomgången och intervjuerna fick jag reda på att Turkiet var hem till

många andra etniska grupper men kurderna var den största minoritetsgrupp i landet. Men samtidigt fick jag reda på att kurderna inte var eniga mellan varandra, man har det svårt att samarbeta med andra kurder från gränsländerna. Även de kurdiska språken skiljer sig från varandra. Karlsson (2008) jämför de kurdiska språken kurmanji och zaza som svenska och tyska, det fanns även stora religiösa skillnader. Den etniska problematiken är egentligen den största frågan, vilket även (Chaliand, 2007) bekräftar, eftersom att Turkiet har så många olika etniska grupper kan inte den turkiska staten behandla kurderna annorlunda, för det hade varit en diskriminering mot resten av grupperna.

Finns det en koppling mellan politik, migration och ekonomi som tyder på att kurderna förlorat sina rättigheter till eget land?

Mycket av min valda litteratur och de mina informanter talade om var angående samma aspekter. Ur en politisk synvinkel var det konstitutionslagarna som orsakade många av problemen. Konstitutionslagarna anses vara diskriminerande enligt (Kuru & Stepan, 2012) eftersom att dem tvingar folk till en identitet man inte vill acceptera, detta gäller alla etniska grupper i landet och inte bara kurderna. Lagarna är även ett hinder för vidareutveckling på en politisk plan, många aspekter av konstitutionen hindrar etniska grupper till att uttrycka sig i den utsträckning dem vill. Östra Turkiet har en väldigt svag infrastruktur, de kurdiska områdena är de fattigaste i landet. Turkiet är ekonomiskt obalanserat på grund att av staten lägger mindre vikt på den infrastrukturen i östra delarna av landet (SEDI, 2003). I takt med den snabbt växande befolkningen i de kurdiska områdena och den usla ekonomiska situationen tvingas många människor att flytta från öst till väst. Detta har i sin tur orsakat att fler kurder faktiskt bor i väst än vad det gör i öst, vilket även *informant 4* höll med om.

I början av arbetet försökte jag koppla mitt examensarbete till mitt framtida yrke, under rubriken *1.3 Koppling till yrke* presenterade jag olika mål från geografiämnet från grundskolan, gymnasiet och högskolan. Man kan koppla samtliga mål på ett eller annat sätt, jag har arbetet i en geografisk miljö där jag har bearbetat information i form av *ekonomi - migration - politik* för att kunna hitta ett samband där det påverkar en befolkning i ett nationellt och i ett regionalt perspektiv. Att arbeta på olika nivåer som lokalt, regionalt och globalt är en viktig del som blivande geografilärare och detta examensarbete har gjort det möjligt för mig att uppnå det målet. Jag ger även ett exempel på hur man kan arbeta med denna studie i skolan i min diskussion.

7. Slutsats

Skillnaden mellan litteraturen och intervjuerna var inte speciellt stor, de enda stora skillnaderna var att intervjuerna inte alltid kunde gå in på djupet av forskningsfrågan, men kombinationen fungerade bra då jag kunde relatera mitt material till det informanterna talade om, där fanns tydliga kopplingar.

Många av mina informanter menade att kurdiskt självstyre inte var möjligt, mycket av litteraturen pekade också mot samma svar. Litteraturen gav mig möjligheten att forska kring min fråga ur politiska, ekonomiska och migrationsaspekter, samtliga tre faktorer gav mig en djup bild av forskningsområdet precis som jag beskrev i metodavsnittet.

Samtliga tre infallsvinklar är även viktiga geografiska begrepp. Det faktum att geografin är min forskningsgrund har förenklat mitt arbete kring att hitta orsakerna som ligger bakom förhindringen av en kurdisk nation.

Det finns tydliga kopplingar mellan *ekonomin*, *migration* och *politik*, de har oftast berört konflikten på sina speciella sätt, men samtidigt är det en enhetlig process. Av den uppfattningen jag fått så kan man hävda att politiska handlingar har påverkat ekonomin som i sin tur har orsakat en immigration från öst till väst. Detta har senare försämrat situationen i öst. Politiken är huvudaktören i detta sammanhang det är den som påverkar de två andra faktorerna som ekonomin och migrationen.

Informanterna var mer intresserade av att hitta en lösning till aktuella politiska problem än att tala om kurdiskt självstyre, en stor anledning till att de inte lade så stor tyngd på självstyret var det faktum att det kändes alldeles för avlägset.

Fem av mina sex informanter var eniga om att kurdernas framtid var att leva i en autonomi, men diskussionen pekade mot en annan sanning. Utifrån diskussionen kunde jag gå in på en djupare aspekt av mina forskningsfrågor.

Utifrån syfteavsnittet kan jag konstatera att jag uppnått samtliga av mina mål, mina frågeställningar har besvarats utifrån den litteratur undersökning jag tillämpat och genom att arbeta på en vetenskaplig grund så har jag även uppnått syftet med att skriva ett examensarbete.

7.1 Kritik av studie

Användningen av mina informanter har endast gjorts till syftet att bekräfta händelserna i Turkiet. Man måste poängtera att de fortfarande är informanter och bör betraktas som sådana. Med andra ord måste man lägga subjektiv värdering till beräkning när man talar om konflikter av denna sort. Jag är säker på min litteraturgenomgång då jag refererar till experter inom respektive forskningsområde.

Jag hade kunnat få en tydligare bild av forskningsområdet om jag haft möjligheten till statistik på antalet etniska grupper eller statistik på vilket förstaspråk dessa har. Men eftersom att sådan forskning inte finns tillgängligt har jag även uteslutigt användningen av dem inom detta examensarbete. Jag har gjort en djup undersökning av östra Turkiet därmed lagt mindre vikt på västra Turkiet, men det kommer inte påverka resultatet.

7.2 Förslag till vidare fortsatt forskning

Eftersom att jag koncentrerat mig kring kurderna i Turkiet hade man kunnat vidare utveckla forskningen genom att studera samma förhållanden i samtliga länder där kurderna finns. Men om man ska studera samtliga länder där kurder lever inom så måste det omfatta ett större projekt med längre tidsmöjlighet för forskningen. Man kan definitivt vidare forska kring denna aspekt då jag hoppas att det kommer finnas mer tillgängligt statistikmaterial i framtiden. Man hade kunnat få en annorlunda syn på konflikten beroende på insamlad data. Idag finns det inget sådant material tillgängligt, det hade kunnat förenkla min förståelse kring konflikten. Man hade kunnat kombinera statistik, intervjuer med relaterande litteratur för att få en helhetsbild.

8. Referenslista

Altug Sumru G, Filiztekin Alpay , (2010) *The Turkish Economy: The Real Economy, Corporate Governance and Reform*, London

Ändrad fältkod

Ändrad fältkod

Barkey Henri J, Fuller Graham E. , Abramowitz Morton , (1998) *Turkey's Kurdish Question (Carnegie Commission on Preventing Deadly Conflict)*, London

Brah Avtar, (2005) *Cartographies of diaspora, contesting identities, gender, racism, ethnicity series*, New York

Berkan Ismet, (2006), *Dogu Irak'a göç edebilir*, Radikal internetbasini. Hämtad från: <http://www.radikal.com.tr/haber.php?haberno=205387> (2012-03-14)

Castles Stephen, Miller Mark J. (2003), *The ages of migration, international population movements in the modern world*, Liverpool,

Casier Marlies, Jongerden Joost, (2010) *Nationalisms and Politics in Turkey: Political Islam, Kemalism and the Kurdish Issue (Routledge Studies in Middle Eastern Politics)*, London

Chaliand, Gerard, (2007) *A people without a Country, The Kurds and Kurdistan*, Brooklyn, New York

Damat Halil, (2011), *Türkiye'de kaç millet var? Kürtlerin nüfusu nekadar?*, Haber 365 gündem, hämtad från: http://www.haber365.com/Haber/Turkiyede_Kac_Millet_Var_Kurtlerin_Nufusu_Ne_Kadar (2012-02-24)

Gellner, Ernst, (1999) *Nationalism*, Landskrona

Goodwin Jason, (2001) *Horisontens härskare, Det Osmanska rikets Historia*, Stockholm,

Hale, William, Özbudun, Ergun, (2009) *Islamism, Democracy and Liberalism in Turkey, A case of AKP*, Istanbul

Humanistisk-samhällsvetenskapliga forskningsrådet, (1999) *Etikregler för humanistisk-samhällsvetenskaplig forskning*. Hämtad från: <http://www.stingerfonden.org/documents/hsetikregler.pdf> (2012-03-03)

Johansson Bo, Svedner Per Olov, (2010) *Examensarbetet i lärarutbildningen*, Kunskapsföretaget AB

Jwaideh Wadie, (2010) *Kurdish national movement, its origins and development*, New York

Karlsson, Ingmar, (2008) *Kurdistan, landet som icke är*, Falun

Kirisci Kemal, Winrow Gareth M. (1997), *The Kurdish Question and Turkey: An Example of a Trans-state Ethnic Conflict*, New York

Kurdo Jemail, (1988) *Kurdistan: the origins of Kurdish civilization*, London

Kuru Ahmet T, Stepan (2010) *Democracy, Islam, and Secularism in Turkey (Religion, Culture, and Public Life)*, Columbia University

Malm, Fredrik, 2012, *Pressa Turkiet till demokratiska reformer*, Göteborgsposten (GP).
Hämtad från: <http://www.gp.se/nyheter/debatt/1.817283-pressa-turkiet-till-demokratiska-reformer> (2012-03-12)

Mayi Nazif, (2001) *I kläm mellan olika kulturer*, Landskrona,

Malmö högskola, (2007) *Kursmålen för Dynamiken i östra Europa*. Hämtad från:
<http://edu.mah.se/sv/Course/GE620S> (2012-03-05)

Persson Hans-Åke, Arvidsson Håkan, (2001) *Med kluven tunga - Europa, migration och integrationen*, Sahara printing, Kairo

Repstad Pål, (2010) *Närhet och distans, Kvalitativa metoder i samhällsvetenskap*, Beijing,

Skolverket (2007a), *Kursmålen för geografi i grundskolan*. Hämtad från:
<http://blade.vastervik.se/bun/adm/kursplan/geografi.htm> (2012-03-05)

Skolverket, (2007b), *Kursmålen för geografi B*. Hämtad från:
<http://www.skolverket.se/forskola-och-skola/2.606/2.3300/sok-amnen-och-kurser/13845/func/kursplan/id/3065/titleId/GE1202%2520-%2520Geografi%2520B> (2012-03-05)

Türkiye cumhuriyeti anayasasi (1923/1982) *Kanun No: 2709/lag nr: 2709*. Hämtad från:
http://www.tbmm.gov.tr/anayasa/anayasa_2011.pdf (2012-03-15)

Özaslan Metin, Dincer Bülent, Özgür Hüseyin (2003) *Socio-Economic Development Index (SEDI), Regional Disparities and Territorial Indicators in Turkey*. Hämtad från: <http://www-sre.wu-wien.ac.at/ersa/ersaconfs/ersa06/papers/858.pdf> (2012-03-16)

Ändrad fältkod

Bilaga 1

Mina intervjufrågor

1) Vilka argument har du i frågan om angående kurdisk självstyre i östra Turkiet?

A) Vilka fördelar ser du med det?

B) Vilka nackdelar ser du med?

C) Hur står du i förhållande till frågan?

2) Tror du det finns en ekonomisk skillnad mellan öst och väst Turkiet?

A) Hur har ekonomin påverkat kurdernas chans till självstyre?

B) Varför tror du att fördelningen av ekonomin är på det sättet?

C) Är det något Turkiet bör arbeta på för att ordna?

3) Hur har emmigrationen påverkat kurdernas chans till självstyre?

A) Varför tror du så många kurder väljer att flytta till väst Turkiet?

B) Bor det många Turkar i öst?

C) Vilka fördelar och nackdelar ser du med att kurder väljer att lämna öst Turkiet?

4) Vilken politik ligger bakom den kurdiska frågan angående ett självstyre?

A) Hur ställer du dig till AKP och BDP:s politiska åsikter? Tycker du att dem samarbetar för samma mål?

B) Vilka åsikter har du kring PKK?

C) Vilka politiska samarbeten bör förekomma för att man ska kunna komma överens om gemensamma mål?

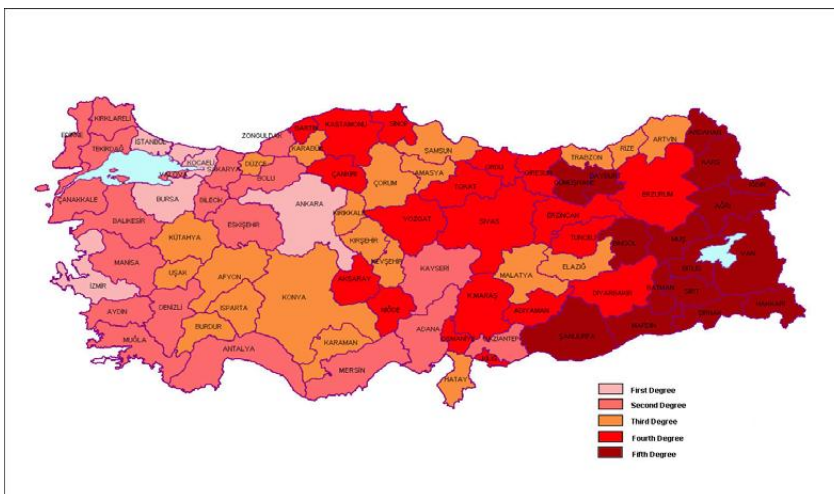
5) Fritt ord!

Bilaga 2

Mina bilder och figurer

RICH CLABAUGH/STAFF 2

3

² <http://www.arabnewsblog.net>

³ <http://www-sre.wu-wien.ac.at>